

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Γωάννου Ν. Καρμίρη, 'Ομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν-Ἀκαδημαϊκοῦ, *Μαρτίνος Λούθηρος*, σσ. 7-46.

Περιεκτικὴ ὁμιλία τοῦ σ. ἐν τῇ ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (25 Ἰανουαρίου 1983), κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 500ρίδος ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Λουθήρου. Εἰς μὲν τὸ α' μέρος ἐκτίθενται διὰ βραχέων τὰ περὶ τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Λουθήρου, εἰς δὲ τὸ δεῦτερον παρουσιάζεται πῶς ἐκτενέστερον ἢ στάσις τοῦ Λ. ἔναντι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Εἰλητάριον τοῦ Ναοῦ*, σσ. 47-49.

Σύντομον μελέτημα, ἐν ᾧ ἐκτίθενται τὰ περὶ τὴν προέλευσιν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν καὶ τὸν φιλολογικὸν φαρακτῆρα τοῦ ἐσχάτου (1967) εὐρεθέντος κοιμρανικοῦ χειρογράφου, ὅπερ ὀνομάζεται Εἰλητάριον τοῦ Ναοῦ.

Σάββα Χρ. Ἀγουρίδου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *4 Ἔσθρας ἢ Ἀποκάλυψις Ἔσθρα*, σσ. 50-73.

Συνεχίζεται ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου ἡ δημοσίευσίς ἐνὸς ἐκ τῶν πλέον πρωτοτύπων παλαιοδιαθηρικῶν ἀποκρύφων κειμένων, μετὰ πλουσίων εἰσαγωγικῶν σημειώσεων καὶ διευκρινιστικῶν-ἐρμηνευτικῶν σχολίων.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἐκπαιδευτικὰ ἰδεώδη ἀπὸ χριστιανικῆς ἀνθρωπιστικῆς σκοπιᾶς*, σσ. 74-89.

Ὁμιλία, γενομένη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Lancaster (τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1981), ἐν ἧ ὁ σ. ἐκθέτει καὶ ἀξιολογεῖ ἀπὸ χριστιανικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς σκοπιᾶς τὰ ἰδεώδη τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Νικολάου Α. Νησιώτου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Κοσμικαὶ καὶ χριστιανικαὶ εἰκόνες τοῦ ἀνθρωπίνου Προσώπου*, σσ. 90-122.

Τὸ τελευταῖον μέρος (συνέχεια ἀπὸ τὸν Τόμον ΝΓ', σελ. 989) αὐτῆς τῆς διεξοδικῆς μελέτης ἐξετάζει τὴν χριστιανικὴν Ἀνθρωπολογίαν ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν Κοσμολογίαν. Ἐνταῦθα ὁ σ. θεωρεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ὡς ἀγάπην, κοινωνίαν καὶ ταπεινώσιν, ὡς αὕτη διακρίνεται εἰς τὸν μετανοοῦντα ἁμαρτωλόν. Ἡ μελέτη κλίνει μετὰ τὴν δυνατότητα τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Δανιὴλ (Κρίστις), Ἐπισκόπου, *Περὶ θείας φιλανθρωπίας ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος μέχρι τοῦ Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστόμου*, σσ. 123-152, 243-249 καὶ 568-594.

Συνέχεια (ἀπὸ τὸν Τόμον ΝΓ', σελ. 1083) καὶ τέλος τῆς μελέτης, ἡ ὁποία ἐξετάζει

τὴν ἰδέαν τῆς Φιλανθρωπίας ὡς αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἁγ. Γραφήν, εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς καὶ χριστιανοὺς συγγραφεῖς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἡ δὴ μελέτη κλείνει μὲ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ φιλανθρωπία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου, καίτοι μὴ συστηματική, ἀποτελεῖ ἐν σπουδαῖον ὄλον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπηρεάσει ἀποφασιστικῶς τὴν μετέπειτα λατρείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἀνατολικοῦ χριστιανισμοῦ.

Δ α β λ δ Μ π ἄ λ φ ο υ ρ, *Τὰ ἔργα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου*, σσ. 154-183.

Τὸ τελευταῖον μέρος τῆς μελέτης τοῦ κ. Μπάλφουρ περὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς διδασκαλίας. Ἐνταῦθα ὁ σ. ἐξετάζει τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τοῦ ἁγ. Γρηγορίου καὶ συγκεκριμένως α) τὴν φανέρωσιν τοῦ Βαπτίσματος, β) τὴν μέθοδον τῆς προσευχῆς τῶν Ἑσυχαστῶν καὶ γ) τὸ ἀσκητικὸν πρόγραμμα. Τὸ ὄλον ἔργον κλείνει μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ σ. ὑπεράσπισιν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐκ τῆς ὁμολογιακῆς προκαταλήψεως ὠρισμένων ἐρευνητῶν, οἱ ὁποῖοι διατείνονται, ὅτι ὁ ἅγιος διδάσκει μίαν εὐκόλον-μέθοδον ἐνοράσεως τοῦ ἀκτίστου φωτός.

Γ ε ρ α σ ί μ ο υ Ἱ. Κ ο ν ι δ ἄ ρ η, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, «*Ἡ Ἐπισκοπή*», σσ. 209-228 καὶ 451-453.

Βραχεῖα ἔρευνα εἰς τρία κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετάζονται αἱ πηγαι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Πολιτεύματος τῶν δύο πρώτων αἰώνων (ἐπισκοπή-τόπος-ἐπίσκοπος).

Ἀ θ α ν α σ ί ο υ Π. Χ α σ τ ο ὔ π η, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἀχικάρ*, σσ. 229-235.

Σύντομος μελέτη, ἐν ἣ ἐκτίθενται συστηματικῶς τὰ κατὰ τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὸν φιλολογικὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ κείμενον τοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν σοφιολογικὴν γραμματεῖαν ἀνήκοντος βιβλίου, τοῦ ὀνομαζομένου «Ἱστορία τοῦ σοφοῦ Ἀχικάρ».

Ε ὑ ἂ γ γ ἑ λ ο υ Δ. Θ ε ο δ ῶ ρ ο υ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Λειτουργικά στοιχεία ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου*, σσ. 236-242.

Ἐρευνα εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου (ἰδίᾳ τῶν «De mysteriis» καὶ «De sacramentis Libri VI»), εἰς τὰ ὁποῖα ἀνευρίσκονται σπουδαιότατα στοιχεῖα λειτουργικῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μεδιολάνων, ἀναφερόμενα εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Χρίσματος, τῆς Θ. Εὐχαριστίας, τῆς Μετανοίας, εἰς τὴν Κυριακὴν προσευχὴν, εἰς ὕμνους κ.λπ.

Ἀ σ τ ε ρ ί ο υ Ἀ ρ γ υ ρ ί ο υ, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου τοῦ Στρασβούργου, *Κοράνιον καὶ Ἱστορία*, σσ. 250-302, 542-567 καὶ 696-710 (συνεχίζεται).

Πρωτότυπος ἐπιστημονικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποῖα ἐκτίθεται, μεθοδολογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς, ἡ πορεία ἐνδὸς ὀρθοδόξου θεολόγου, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ προσεγγίσῃ τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν μέσῳ τῶν κειμένων τῆς καὶ ν' ἀνοίξῃ διάλογον μετὰ τῶν μουσουλμάνων, χωρὶς ν' ἀγνοῇ οὔτε τὸ βᾶρος τῆς ὀρθοδόξου Παραδόσεως, οὔτε τὴν ἑκτασιν τῆς συγχρόνου σχετικῆς βιβλιογραφίας.

Δ η μ η τ ρ ί ο υ Β α κ ἄ ρ ο υ, Πρωτοπρεσβυτέρου, *Μυστήριον καὶ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἁγ. Γρηγόριον Νύσσης*, σσ. 303-318.

Ἐξέταση, βάσει τῶν ἔργων τοῦ ἁγ. Γρηγορίου, τοῦ Μυστηρίου τοῦ Θεοῦ (τὸ ὑπερ-

βατικὸν τοῦ Θεοῦ, οὐσια-ἐνέργειαι, θεῖος γνόφος—ἀγνωσία τοῦ Θεοῦ) καὶ τῆς ἀποκαλύψεως Του (ἔμμεσος, διὰ τῆς δημιουργίας, ὁ ἄνθρωπος «εἰκὼν Θεοῦ» - «μικροκόσμος», καὶ ἄμεσος διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως).

R o n G r o v e, *Ἡ Ἑρμηνεία τῆς Γραφῆς εἰς τὰ χριστιανικὰ λειτουργικὰ κείμενα. Ἡ περίπτωσις τοῦ Ἀββακοῦμ 3,2-3*, σσ. 319-346.

Μία μελέτη περὶ τῶν παραλλαγῶν τοῦ σπουδαίου τούτου χωρίου τῆς Π.Δ. καὶ τῶν διαφόρων ἐρμηνειῶν αὐτοῦ ἐν τοῖς λειτουργικοῖς κειμένοις.

Ἀ ν δ ρ έ ο υ Τ η λ λ υ ρ ί δ η, *Ἀνέκδοτος ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, ἐπισκόπου Πενταπόλεως*, σσ. 347-350.

Τὸ ἐλληνικὸν κείμενον καὶ ἡ ἀγγλικὴ μετάφρασις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου πρὸς τὸν Πριμᾶτον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Φρειδ. Τέμπλ, εἰς τὸν ὅποιον ἀποστέλλει δύο ἐκ τῶν βιβλίων του.

Ἀ θ α ν α σ ί ο υ Κ. Π α π α ν ι κ ο λ ά ο υ, *Αἱ σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἰς τὸ Βυζάντιον ἀπὸ τὸ 1043 ἕως τὸ 1118*, σσ. 351-387.

Μελέτη περὶ τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἰς τὸ Βυζάντιον ἀπὸ τὸ 1043-1118, ἥτοι κατὰ τὴν Πατριαρχεῖαν τοῦ Μιχαὴλ Κηρουλαρίου καὶ τοῦ Βασιλείου τοῦ Ἰσαακίου Κομνηνοῦ, τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Ι' τοῦ Δούκα καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου, τὴν περίοδον ἀπὸ Ρωμανοῦ τοῦ Διογένους μέχρι Νικηφόρου τοῦ Βατάτζη καὶ τὴν περίοδον τοῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ.

Ἰ ω ά ν ν ο υ Μ ε ἱ ἴ μ ά ρ η, *Δύο ἐπιγραφές τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας*, σσ. 388-398.

Περιγραφή καὶ παρουσιάσις δύο ἐμμέτρων ἐπιγραφῶν τῆς Αὐγούστης Εὐδοκίας (423-460 μ.Χ.), προσφάτως ἀνευρεθειῶν εἰς Ἑμμάθα, παρὰ τὰ Γάδαρα καὶ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐκδεδομένον ἐνταῦθα μεταγεγραμμένων καὶ συμπεπληρωμένων.

Ἐ ρ ν έ σ τ ο υ Μ π ά μ μ ε λ, *Ὁ Παῦλος, ὁ Μωϋσῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης*, σσ. 399-408.

Εἰς τὴν συμβολὴν αὐτὴν, ὁ σ. μελετᾷ καὶ προβάλλει τὴν θέσιν ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δὲν ἐθεώρησε τὸν ἑαυτὸν του ὡς «προφήτην», ὅπως ἀνακηρύσσεται ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ Δευτ. 18,15, οὔτε ὡς ἐπανελθόντα δευτερον Ἥλιαν, ἀλλ' ὡς ἄργανον τοῦ Θεοῦ) εἰς μίαν ἐντελῶς νέαν ἐποχὴν. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην, ὁ Παῦλος εἶναι ὁ πρῶτος καὶ ἐξαιρετος μάρτυς διὰ τὸ νέον ἔργον, τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς ἔχει δημιουργήσει ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ν ι κ ο δ ή μ ο υ (Β α λ λ η ν δ ρ ᾶ), *Μητροπολίτου Πατρῶν, Ἐκκλησία καὶ Ἔθνος ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ*, σσ. 417-424.

Σύντομος μελέτη, ἀναφερομένη εἰς τὸ πάντοτε ἐνδιαφέρον θέμα τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς Ὁρθοδοξίας (καθολικότης τῆς Ἐκκλησίας, μήτηρ Ἐκκλησία, Ἐκκλησία ἐθνικὴ, ἐθναρχοῦσα Ἐκκλησία, ἡ ἔννοια τοῦ Ἔθνους, τὰ ἐθνικὰ θέματα ἐπὶ Τουρκοκρατίας).

Γ ε ρ α σ ί μ ο υ - Χ ρ υ σ ο σ τ ό μ ο υ Ζ α φ ε ί ρ η, *Μητροπολίτου Περιστερίου, Ὁ*

Λόγος τοῦ Θεοῦ πηγὴ ζωῆς κατὰ τὸν Μ. Ἀθανάσιον, σσ. 425-450 καὶ 625-641 (συνεχίζεται).

Ἡ μελέτη αὕτη, ἀνακρινθεῖσα εἰς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ὀργανωθεῖσας Διορθοδόξους ἐορτὰς ἐπὶ τῇ 1600ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ Μ. Ἀθανασίου, ἐξετάζει, βάσει τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀγίου, τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ὁ Ὑῖδς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ διαδραματίζει τόσον κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀναδημιουργίαν ἢ ἀνακαίνισίν του. Τοῦτο τὸ ἰδίωμα τοῦ Λόγου ἐξετάζεται ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸν κόσμον γενικῶς καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰδικώτερον, πάντοτε ἐν συναρτήσῃ πρὸς τὴν Χριστολογία, Σωτηριολογίαν, Ἀνθρωπολογία καὶ Ἐκκλησιολογίαν τοῦ ἁγ. Πατρὸς.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Εὐχαριστήριον ὕμνοι (IQH)*, σσ. 454-458.

Σύντομος μελέτη, ἐκθέτουσα τὰ κατὰ τὴν προέλευσιν καὶ ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν εὐχαριστηρίων ἁσμάτων, τῶν εὐρεθέντων εἰς χειρόγραφα τοῦ ἀ' κουμρανικοῦ σπηλαίου.

Σάββα Χρ. Ἀγουρίδου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *II Βαροῦχ (συριακὴ ἀποκάλυψις τοῦ Βαροῦχ)*, σσ. 459-492 καὶ 647-681.

Ἀπόδοσις εἰς τὴν ἑλληνικὴν τοῦ κειμένου, ἐνὸς ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων Ἰουδαϊκῶν βιβλίων, ὑψηλῆς θρησκευτικῆς στάθμης, προσεγγίζοντος ἐνίοτε τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν. Προηγεῖται σύντομος Εἰσαγωγή, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετάζονται τὰ φιλολογικὰ καὶ θεολογικὰ προβλήματα τοῦ ἔργου. Κάτωθεν τοῦ κειμένου δημοσιεύονται πλούσια σχόλια, διευκρινίζοντα ἢ ἐρμηνεύοντα τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀποκαλυπτικὸν κείμενον.

Εὐάγγελου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ὑποκείμενο καὶ ἀντικείμενο στὸ γνωστικὸ καὶ στὸ αἰσθητικὸ βίωμα*, σσ. 493-503.

Αἰσθητικο-φιλοσοφικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετάζονται τὰ σημεῖα ἐπαφῆς καὶ κατὰ τινα τρόπον, ἢ ὑπάρξις μιᾶς ἀλληλοπεριχωρήσεως μεταξὺ Γνωσιολογίας καὶ Αἰσθητικῆς: εἰς μὲν τὴν γνῶσιν, ἥτις ἀποβλέπει εἰς κατάρτησιν τῆς ἀληθείας, ἐνυπάρχει αἰσθητικὴ αὐτενέργεια τοῦ ὑποκειμένου, εἰς δὲ τὸ αἰσθητικὸν βίωμα ἐνυπάρχει γνωστικὸς τόνος, ἐφ' ὅσον τὸ γνησίως ὠραῖον οἰκοδομεῖται ἐπὶ τῆς λάμπσεως τῆς ἀληθείας.

Μέγα Φράντου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ περὶ δικαιοσύνης διδασκαλία τοῦ Λουθήρου καὶ τὸ περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐρώτημα*, σσ. 504-541.

Μετά τινα εἰσαγωγικά, ὁ σ. ἐκθέτει βασικὰς τινὰς θέσεις τῆς ὀρθοδόξου σωτηριολογίας καὶ ἀκολούθως ἐξετάζει τὰς βασικὰς περὶ δικαιοσύνης διδασκαλίας θέσεις τοῦ Λουθήρου. Εἰς μίαν τετάρτην παράγραφον ἐξετάζει τὸ περὶ Ἐκκλησίας ἐρώτημα, παρουσιάζων σχηματικῶς πῶς τὰ τρία «μοντέλλα» χριστιανικῆς ἐκκλησιολογίας: α) Ρωμαιοκαθολικόν: ἐκκλησία-Χριστὸς-πιστοί. β) Προτεσταντικόν: Χριστὸς-πιστοί-ἐκκλησία, καὶ γ) Ὀρθόδοξον: Χριστὸς-ἐκκλησία-πιστοί.

Ἰωάννου Γ. Παπαγιαννοπούλου, *Αἱ ἐκ τῆς Παλ. Διαθήκης πληροφορίες περὶ στεριώσεως*, σσ. 595-603.

Πρωτότυπος ἱατρικὴ ἔρευνα εἰς τὰς σελίδας τῆς Π.Δ., δι' ἧς μανθάνομεν τοὺς ἐμφα-

νίσαντας στείρωσιν, τὴν αἰτιολογίαν, τὴν θεραπείαν τῆς στειρώσεως, τὰ στοιχεῖα μερίμνης πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γονιμότητος, τὰ στοιχεῖα κοινωνικῆς προνοίας περὶ τῶν ἐκ στειρώσεως πασχουσῶν ὡς καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν στείρωσιν δοξασίας.

Ἄθ. ἀνασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἀπόκρυφον Γενέσεως (*IQGenAp*), σσ. 642-646.

Συστηματικὴ μελέτη καὶ περιγραφή τοῦ εἰληταρίου τοῦ εὐρεθέντος ἐν τῷ πρώτῳ κουμρανικῷ σπηλαίῳ καὶ περιέχοντος ἀπόκρυφον ἀραμαϊκὴν ἐπιδηγήγησιν τῆς Γενέσεως, ἦτοι τρεῖς ἀποκαλύψεις (Λάμεχ, Νῶε, Ἀβραμ).

Anton Kolb, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Graz, Ἡ κοινωνικὴ σημασία τοῦ Πανεπιστημίου, σσ. 682-695.

Διάλεξις τοῦ ἄλλοτε πρυτάνεως τοῦ Παν/μίου τοῦ Graz κ. Anton Kolb, γενομένη ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν καὶ ἐξετάζουσα τὴν κοινωνικὴν σημασίαν τὴν ὅποιαν σήμερον ἔχει τὸ Πανεπιστήμιον. Μετὰ τὴν ἱστορικὴν παράγραφον «Ἡ κατάσταση τῆς δυτικῆς κοινωνίας ἐξ ἐπόψεως ἱστορίας τοῦ πνεύματος», ὁ σ. ἐξετάζει κεχωρισμένως τὰ θέματα «Ἐπιστήμη καὶ κοινωνία», «Ἐπιστήμη καὶ ἀλήθεια», «Ἡ κοινωνικὴ σημασία τῆς Θεολογίας» καὶ καταλήγει εἰς χρήσιμα συμπεράσματα διὰ τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας, Κράτους καὶ Παν/μίου.

Παν. Ἰ. Μπούμη, Ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Περὶ τοῦ γάμου κληρικῶν-μοναχῶν ἀπὸ κανονικῆς πλευρᾶς, σσ. 711-733 (συνεχίζεται).

Νομοκανονικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὸ ἀκανθῶδες πρόβλημα τοῦ γάμου τῶν κληρικῶν-μοναχῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱερῶν Κανόνων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ κώλυμα τῆς χειροτονίας ἢ τῆς μοναχικῆς ἰδιότητος. Ἡ μελέτη ἀποτελοῦσα συμβολὴν εἰς τὴν μέλλουσαν κωδικοποίησιν τῶν ἱ. Κανόνων, ἀντιμετωπίζει τὸ λίαν ἐπίκαιρον πρόβλημα λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν νέον νόμον 1250/2982.

Δημοσθένοῦς Σαβράμη, Τὸ πρόβλημα τῶν κοινωνικῶν οὐτοπιῶν, σσ. 734-762.

Ἡ μελέτη αὕτη παρουσιάζει ἐν συντομίᾳ τοὺς τύπους τῶν πολιτικοκοινωνικῶν οὐτοπιῶν. Ἔχει ὡς ἀφετηρίαν τὴν πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος καὶ ἐν συνεχείᾳ παραθέτει τὰς οὐτοπιστικὰς θεωρίας πολλῶν ἄλλων, ὅπως τῶν Μώρου, Καμπανέλλα, Φίχτε, καταλήγει δὲ εἰς τὴν ρεαλιστικὴν κοινωνιολογίαν τοῦ Μάρξ καὶ τὴν ἀταξικὴν οὐτοπιστικὴν κοινωνίαν τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Παπαγιαννοπούλου Ἰ. Γ. — Μαρκέτου Σ. Γ., Ἀτομικὸς καλλωπισμὸς κατὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, σσ. 763-778.

Περιγραφή τοῦ ἀνδρικοῦ καὶ τοῦ γυναικείου καλλωπισμοῦ (κόμμωσις, βρῆχ, χρῆσις μύρων, κοσμημάτων κ.λπ.), ὡς οὗτος ἐκτίθεται εἰς τὰς σελίδας τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς Παλ. Διαθήκης.

Δημ. Ζ. Σοφianoῦ, δ. Φ., Ὁ Νεομάρτυρας Μιχαὴλ Μανροειδῆς, ὁ Ἀδριανουπολίτης, σσ. 779-816 (συνεχίζεται).

Σημαντικὴ ἀγιολογικὴ μελέτη περὶ τοῦ ἐν λόγῳ Νεομάρτυρος, εἰς τὴν ὅποιαν —μὲ βᾶσιν πάντα τὰ ἀνέκδοτα σχετικὰ στοιχεῖα ὡς καὶ τὴν μέχρι τοῦδε γνωστὴν βι-

βλιογραφίαν— ἐξετάζονται φιλολογικῶς καὶ ἱστορικῶς τὰ κατὰ τὸν βίον καὶ τὸ μαρτύριόν του, αἴρονται λαθασμένα ταυτίσεις καὶ ἐκτιμήσεις παλαιότερων, ἀποκαθίστανται ἡ μνήμη καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Νεομάρτυρος καὶ συνεκδίδονται γνωστὰ καὶ ἄγνωστα ὑμολογικὰ καὶ ἀγιολογικὰ κείμενα, συνταχθέντα εἰς τιμὴν καὶ μνήμην του.

Στυλιανοῦ Χάρκα, Αἰδεσιμολ. Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Μπρούκλιν, *Μία Ὁρθόδοξος Θεολογία τῆς Ἀναπτύξεως*, σσ. 817-857.

Εἰσήγησις πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Διάσκεψιν περὶ τῆς Δικαίας Ἀναπτύξεως διὰ τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς, ἥτις ἐγένετο τὸν Ἰούνιον 1982 ἐν Κιέβῳ καὶ ἡ ὅποια ἐξετάζει τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν Ἀνάπτυξιν, ἀπὸ θεολογικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς σκοπιᾶς (Χριστολογία-Πνευματολογία-Ἐκκλησιολογία).

Δέσπῳς Ἀθ. Λιάλιου, *Ἡ ἐρμηνεία τοῦ χωρίου Β' Κορ. 12,2-4 κατὰ τὴν παράδοση τῶν Πατέρων*, σσ. 858-867.

Πατρολογικὴ μελέτη, ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Παυλείου χωρίου Β' Κορ. 12,24-, μὲ βάσιν οὐ μόνον τὴν λεκτικὴν διατύπωσιν καὶ ὁρολογίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπειρίαν καὶ πνευματικότητα τῆς σχετικῆς πατερικῆς παραδόσεως.

Σπυρ. Δ. Κοντογιάννη, *Ἀνώνυμος παῖς ἐκ Κρήτης μαρτυρήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ*, σσ. 868-883.

Δημοσίευσις, μετὰ τινων σχολίων, ἐνὸς ἀγιολογικοῦ σημειώματος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεοφίλου Γ', ἀναφερομένου εἰς τὸ μαρτύριον ἀγνώστου τινὸς ὀρθοδόξου νέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ 1810.

Ἀναστ. Χριστοφιλοπούλου — Βασιλικῆς Λεονταρίτου, *Τὸ Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Δίκαιον κατὰ τὰ ἔτη 1980 καὶ 1981*, σσ. 884-920.

Συστηματικὴ ἀναγραφή κατὰ θέματα τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου (τῶν ἐτῶν 1980 καὶ 1981).

Π. Β. Πάσχου, *José Grosdidier de Matons*, σσ. 921-925.

Σύντομος σκιαγραφή τοῦ γνωστοῦ βυζαντινολόγου Καθηγητοῦ καὶ ἐκδότου τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, ἀποθανόντος τὴν 13 Αὐγούστου 1983.

Βασ. Θ. Σταυρίδου, Καθηγ. Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, *Τὸ Οἰκουμενικὸν Ἰνστιτοῦτον τοῦ Μποσσαί*, σσ. 926-931.

Σύντομος ἐκθεσις περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν πεπραγμένων τῆς ἐτησίας Συνελεύσεως τῆς Ἐφορίας τοῦ Οἴκουμ. Ἰνστιτούτου, εἰς τὴν ὅποιαν μετείχε ὁ Καθηγ. κ. Σταυρίδης, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Γρηγ. Θ. Στάθη, 1) *Ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ* στὸ Συνέδριον «*Musica antiqua Europae Orientalis*» καὶ 2) «*Monumenta Musicae Antiquae Europae Orientalis*», σσ. 932-944.

Ἐκθεσις, περιγραφή καὶ κριτικὴ παρουσιάσις τῶν ὡς ἄνω δύο συνεδρίων ὑπὸ τοῦ μετασχόντος ἐνεργῶς εἰς αὐτὰ Ἕλληνας μουσικολόγου Καθηγ. κ. Γρ. Στάθη.